

2.500 zł, a dla kontynuujących naukę w szkole średniej lub pomaturalnej — $\frac{1}{4}$ wysokości tego stypendium, ale nie więcej niż 1.800 zł.

3. Były zawodnik traci prawo do stypendium sportowego w razie powtarzania klasy lub roku studiów.

§ 6. Byłym zawodnikom pobierającym stypendia sportowe, którzy po zakończeniu wyczynowego uprawiania sportu rozpoczynają pracę zawodową, stypendia sportowe mogą być wypłacane do czasu podjęcia pracy, nie dłużej jednak niż przez okres trzech miesięcy.

§ 7. 1. Stypendia sportowe, o których mowa w § 2 i 5, przyznaje oraz wypłaca klub sportowy ze środków otrzymanych na ten cel z funduszy rozwoju kultury fizycznej i sportu.

2. Nadzór nad rozdziałem środków oraz przyznawaniem stypendiów sportowych sprawuje terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 8. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu określi szczegółowe zasady i tryb przyznawania i cofania stypendiów sportowych oraz ustali wysokość stypendium sportowego dla poszczególnych grup zawodników.

§ 9. Minister Finansów dokona zwiększenia środków finansowych budżetu w dziale kultury fizycznej i sportu na pokrycie kosztów związanych z przyznawaniem stypendiów sportowych.

§ 10. Kierownicy zakładów pracy dokonają odpowiednich korekt w stanie zatrudnienia i funduszu płac w związku z otrzymywaniem stypendiów sportowych przez zawodników dotychczas zatrudnionych w zakładach pracy.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

15

UCHWAŁA Nr 21 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1981 r.

w sprawie świadczeń pieniężnych dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy utracili prawo do wynagrodzenia.

W celu przestrzegania zasady, że strajk jest środkiem ostatecznym, oraz ustalenia świadczeń pieniężnych dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy na skutek udziału w strajku utracili prawo do wynagrodzenia za pracę, Rada Ministrów — do czasu ustawowego uregulowania tej sprawy — uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Strajk jest środkiem ostatecznym i nie może być ogłoszony bez uprzedniego wyczerpania możliwości polubownego załatwienia sporu.

2. W razie podjęcia strajku za czas nie przepracowany wskutek udziału w strajku może nastąpić wypłata pracownikom świadczenia pieniężnego, obliczonego według zasad określonych w § 2.

3. Świadczenie, o którym mowa w ust. 2, wypłaca się, jeżeli:

- 1) strajk został zorganizowany na podstawie uchwały podjętej przez uprawniony do tego organ właściwego związku zawodowego, zarejestrowanego zgodnie z uchwałą Rady Państwa z dnia 13 września 1980 r. w sprawie rejestracji nowo powstających związków zawodowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 104), albo przez zarząd główny właściwego związku zawodowego, w oparciu o statut związku,
- 2) strajk nie wykracza poza cele statutowe związku,
- 3) kierownik zakładu pracy został zawiadomiony na piśmie o zamiarze podjęcia strajku co najmniej na 7 dni przed jego rozpoczęciem.

§ 2. 1. Świadczenie, o którym mowa w § 1, w kwocie odpowiadającej 50% wynagrodzenia pracownika, wynikającego z osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, przysługuje po zakoń-

czeniu strajku, przystąpieniu pracownika do pracy i podjęciu zobowiązania do odrobienia strat spowodowanych strajkiem w ściśle określonym czasie.

2. W razie gdy załoga zakładu pracy lub ta część załogi, która utraciła wynagrodzenie wskutek udziału w strajku, odrabiać będzie straty spowodowane strajkiem, w porozumieniu kończącym strajk należy ustalić zwiększenie świadczenia proporcjonalnie do stopnia odrobionych strat.

3. Stwierdzenie stopnia wyrównania strat oraz decyzję o wypłaceniu świadczenia podejmuje kierownik jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy — na wniosek kierownika tego zakładu pracy.

§ 3. W razie podjęcia strajku niezgodnie z postanowieniami określonymi w § 1 kierownicy zakładów pracy zobowiązani są do traktowania:

- 1) nieobecności w pracy z powodu udziału w strajku jako nieobecności nieusprawiedliwionej, a więc niepłatnej,
- 2) obecności w pracy przy równoczesnym faktycznym wstrzymaniu się od wykonania pracy z powodu udziału w strajku jako nieświadczenia pracy z winy pracownika, a więc niepłatnej.

§ 4. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów określi zasady obliczania strat spowodowanych strajkami w działalności przedsiębiorstw uspołecznionych oraz ustali wpływ tych strat na wyniki finansowe przedsiębiorstw.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 5 lutego 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*